

# РЕШЕНИЕ

№ 929

гр. София, 13.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,**  
в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10140** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. С. Б. от [населено място], ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Б. П., срещу Решение № ПО–108/13.10.2023г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с която е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С230022-023-0002633/02.10.2023г. на публичен изпълнител в ТД на НАП - С..

Жалбоподателката счита оспореното решение за необосновано. Поддържа, че при спряна ревизия органите по преходите не могат да извършват каквито и да е действия, в това число да отправят искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, поради което постановлението се явява издадено при съществено процесуално нарушение, тъй като към датата на издаването му ревизионното производство е спряно. Твърди се още, че ПНПОМ е немотивирано, като не е посочен нито един аргумент защо събирането на бъдещото задължение ще се затрудни. Жалбоподателката счита и че не е налице обезпечителна нужда, тъй като публичният изпълнител се е обосновал единствено с очаквания размер на задължението. Отделно сочи, че е нарушен принципът на съразмерност, предвид липсата на оценка на общата стойност на имуществото, което са възбранява и запорира, както и че не са съобразени разпоредбите на чл.195, ал.6 и чл.198, ал.2 от ДОПК. Излага доводи за приложимост на принципа за пропорционалност. Иска се отмяна на решението, с която е оставена без уважение жалбата срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки. В

проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателката се представлявала от адв. П., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт Ч., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221721004524-020- 001/06.08.2021 г. е възложена ревизия на Н. С. Б. за отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на NVL L., ЕИК [ЕГН].

Със Заповед №Р-22221721004524-023-002/09.05.2022 г. ревизионното производство е спряно до окончателното приключване на съдебното производство по обжалването на Ревизионен акт №Р-22221018006046-091- 001/17.07.2020 г.

На 19.09.2023г. ръководителят на ревизията е отправил искане с №Р-22221721004524-039- 001/19.09.2023 г. за предварително обезпечаване на очакваните бъдещи задължения

Въз основа на него П. В., на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., е издала Постановление с изх. с изх. №С230022-023-0002633/02.10.2023 г., с което на Н. С. Б. са наложени следните предварителни обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти: Поземлен имот № 003189 по КВС на [населено място] ЕКАТТЕ 51319, Начин на трайно ползване: Нива, категория Осма, площ 1933 кв.м, находящ се в [населено място], [община], област С. - местност "Рупцово", с цена придобиване 600 лв.; поземлен имот - нива в местността „Рупцово“, съставляваща имот № 003186 по картата на землището, площ 988кв.м. , находящ се в [населено място], [община], област С. - местност "Рупцово", с цена придобиване 889 лв; поземлен имот - нива представляваща имот с номер 151017 в землището на [населено място] с ЕКАТТЕ 78029, [община], област П., площ 12785кв.м, находящ се в [населено място], [община], област П. - местност "Ш. Гьол", придобит с нотариален акт от 14.02.2013г., с данъчна оценка 2029.70 лв.; Апартамент № 16 състоящ се от: антре, коридор, две бани с тоалетни, две спални, дневна стая, дневна с трапезария и кухненски бокс, заедно с тераса, с площ 19.51 кв.м., заедно с тераса, с площ 17.69, заедно с тераса, с площ 44.29 кв.м., заедно със **СКЛАДОВО ПОМЕЩЕНИЕ №16** в сутерена на сградата, с площ 2.71 кв.м., заедно с 3.503 % или изразени в площи 25.32 кв.м. идеални части от общите части на сградата и съответни идеални части от правото на строеж върху дворното място, описано по-долу, заедно със **ПОДЗЕМЕН ГАРАЖ №152** в сутерена на сградата, с площ 21.54, заедно с 0.696 % или изразени в площи 30.28 кв.м. идеални части от общите части на сутеренната част от сградата и съответни идеални части от правото на строеж върху дворното място, описано по-долу; заедно с **ПОДЗЕМЕН ГАРАЖ №153** в сутерена на сградата с площ 21.49 кв.м., заедно с 0.695 % или изразени в площи 30.21 кв.м. идеални части от общите части на сутеренната част от сградата и съответни идеални части от правото на строеж върху дворното място, придобити с нотариален акт от 21.12.2012г., с данъчна оценка 285099.10лв.;

2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в **ТБ** **ПЪРВА**

ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА, ТБ Ю. БЪЛГАРИЯ АД и ТБ БАНКА ДСК АД за сумата от 4 785 595,80 лв.

3. Запор лек автомобил марка ASTON M., модел РАПИДЕ, рег. [рег.номер на МПС] , рама № SCFHDDAJ4CAF02700, двигател № AM1633049, година на производство 2012г., мощност 350 kw, със застрахователна оценка 128 000,00 лв.

Предварителните обезпечителни мерки са наложени за общата сума от 5 202 213,60 лв. в това число главница 3 028 169,80 лв. и лихва 2 174 043,80 лв., изчислени към 18.09.2023 г.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е обжалвано от Н. Б. по административен ред пред директора на ТД на НАП – С., който с Решение № ПО-108/13.10.2023 г. е оставил жалбата без уважение.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентния съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК административен орган, в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Съдът не намира, че издаването на постановлението въз основа на искане на ревизиращия орган, което е отправено при спряно ревизионно производство, е в нарушение на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Ал.2 предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

От посочената разпоредба несъмнено е видно, че липсата на надлежно отправено искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки би опорочило съществено административния акт. В случая обаче има такова искане, то е отправено в необходимата форма, в хода на образувано ревизионно производство. Обстоятелството, че ревизионното производство е спряно към датата на отправяне на искането не прави искането недопустимо или негодно да инициира производството по налагане на принудителните административни мерки. Вярно е, че при спряно ревизионно производство не могат да се извършват процесуални действия, но това се отнася само за действията по осъществяване на данъчно-осигурителния контрол, т.е. тези, които са насочени към събиране на доказателства относно фактите и обстоятелствата от значение за установяване на включените в обхвата на ревизията задължения. Действията по предварително обезпечаване на бъдещите задължения не са такива действия, те са част от друго, самостоятелно, макар и свързано с ревизията производство, поради което не са ограничени от спирането на ревизията. За целите на предварителното обезпечаване на бъдещите вземания е от значение единствено дали

има възложена и неприключила ревизия, което условие в случая е изпълнено. С оглед на това, съдът приема, че са спазени формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия.

Неоснователни са и оплакванията в жалбата за немотивираност на постановлението за налагане на обезпечителните мерки. В процесния акт точно и конкретно са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които е издадено постановлението. Предприемането на предварителните обезпечителни мерки законът свързва с наличието на установен от органите по приходите риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката на публичния изпълнител, че без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, следва да се основава на анализ на конкретни факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. В случая публичният изпълнител е събрал, анализирал и изложил релевантната за събирането на бъдещите вземания информация - данните за имущественото състояние на ревизираното лице, съпоставено с размера на подлежащото на обезпечаване бъдещо вземане. Установените от него фактически констатации относно притежаваните недвижими имоти, МПС, банкови сметки са изложени в ПНПОМ. За да е налице обезпечителна нужда, не е необходимо да съществуват и да са установени конкретни действия на ревизираното лице, които биха могли да доведат до осуетяване или затрудняване събирането на публичните държавни вземания. Всъщност именно към предотвратяването на такива действия с имуществото на ревизираното лице са насочени самите обезпечителни мерки.

На следващо място, относно оплакванията, че обезпечителните мерки са наложени почти две години след възлагането на ревизията, следва да се отбележи, че освен изискването да е налице образувано и всящо ревизионно производство, няма темпорално ограничение за предприемането на действията по обезпечаване – във всеки един момент от всящото ревизионно производство ревизиращият орган може да подаде искане, а публичният изпълнител от своя страна - да издаде наложи обезпечителните мерки, ако установи, че действително съществува риск за събиране на бъдещите задължения.

Основателни са обаче възраженията на жалбоподателката за това, че при налагането на мерките са нарушени материалноправни разпоредби – конкретно чл.195, ал.6 ДОПК. Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 ДОПК, след изменението ѝ /ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 5.08.2023 г., т.е. приложима към датата на издаване на процесното ПНПОМ) предвижда обезпеченията да се извършват по стойност на активите в следната последователност: 1. по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства, вписана в застрахователния договор, а когато моторното превозно средство не е застраховано, по пазарната цена, срещу която вместо застрахованото моторно превозно средство

може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверението за застрахователната стойност на вещта; 2. по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, различни от тези по т. 1, а когато активът не е застрахован – по балансовата му стойност; 3. по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на движими вещи, различни от тези по т. 1 – собственост на физически лица, а когато вещта не е застрахована и би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти – по придобивната ѝ стойност, намалена с 20 на сто годишно, в това число за годината на придобиването ѝ; когато вещта не е застрахована и не би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти – по придобивната ѝ стойност.

В конкретния случай цитираната разпоредба е била нарушена, тъй като за два от възбранените имота – поземлен имот /нива/ № 003189 и поземлен имот /нива/ в местността „Рупцово“ № 003186, оценката е извършена въз основа на придобивната стойност на имотите. За останалите недвижими имоти пък е взета предвид данъчната оценка към датата на придобиване на недвижимите имоти. Предвид императивното изискване на чл.195, ал.6, т.1 ДОПК оценката на недвижимите имоти да се извършва по актуалната данъчна оценка, така използваната от публичния изпълнител стойност на придобиване на имота, респективно данъчна оценка към датата на придобиването, представлява нарушение на посочената разпоредба, което води до незаконосъобразност на възбраната. Това от своя страна опорочава целия административен акт, тъй като в зависимост от оценката на възбранените имоти се определя размерът на запорираните суми по банковите сметки. След като е приета незаконосъобразна оценка на възбранените имоти, не може да се направи обоснован извод каква част от бъдещите публични вземания е обезпечена чрез това имущество, съответно какъв би бил необезпечения размер на задълженията, до който може да се наложи запор. Иначе казано, не може да се извърши проверка дали е спазено изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК обезпеченията да съответстват на вземанията на държавата или общините, т.е. не може да се извърши преценка дали не е налице надобезпечаване и дали не са засегнати права и законни интереси на лицето в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава съобразно принципа на съразмерност /чл.6 от АПК/.

С оглед изложеното, обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки се явяват незаконосъобразни поради нарушение на материалния закон и подлежат на отмяна.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. С. Б. Решение № ПО–108/13.10.2023г., издадено от директора на ТД на НАП – С., както и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0002633/02.10.2023г. на публичен изпълнител в ТД на НАП - С..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

